

отъ царь Константинове разкоши правленіе, кой є ималъ также женѣ царигражданскѣ княгынѣ гъркынкѣ Маріѣ, и былъ є вдаденъ съвсѣмъ въ увеселенія по обичаю цариградскаго двора, принебрѣжающе свое царство и проч. Народная партія ся є устроила и накътнала въ старѣ планинѣ, и отъ тамо водима отъ Лагана, нападнѣла и на прѣстолный градъ Търново, и успѣла є да сполучи свое желаніе и цѣль.

И до днесъ еще когда домъчнѣе нѣкому Бѣлгарину за нѣшо си възгласява: Ахъ! шумо . шумо.

О паденій того царя ся пѣе отъ народа слѣдная пѣснъ.

Царица царю думаше
 Царю ле господарю ле
 Лошавъ съмъ сънъ сънуvalа
 Страшны роботы глѣдала:
 Слѣнце си бѣ потьмило
 Мѣсецъ слѣзваше възлѣзваше
 Чѣрни го кърв обливахж
 Цѣрскѣ врата заливахж
 И дребни звѣзды лѣтяхж.
 Царь стала въ цѣркви отидѣ
 Съ девять си сына напрѣдѣ.
 Голѣмъ сѣ' съборъ събрали
 Лошавъ сънъ да разтѣлкуватъ.
 Тѣлковали и прѣтѣлкували
 Никой го н' истѣлкувалъ
 Най малкы му сынъ одтговаря:
 Бащичко мой бащичко!
 Къту с' идимъ у дома,
 Ще ны посѣкѣтъ убіѣтъ
 Столинѣ ще н' отѣмнѣтъ.